

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 97. Insidiæ Henrico IV. Galliarum Regi structæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

Sæcul. XVI.
A.C. 1599.

que sepulta. Tandem postrema promeritæ ultionis victima cadebat infelix Jacobus Cencius circiter viginti sex annorum juvenis, qui coram populo professus, quod Bernardum suum fratrem omnino innocentem contra fas veluti ejusdem secum delicti participem inculpasset, a Carnifice clava ferro armata tertio ictu ad tempora percussus cecidit, & postea pugione gutturi infixus in quatuor partes dissectus per duas horas ad ceterorum terrorem exponebatur, ejusque cadaver a Misericordiae Sodalibus ad ipsorum Ecclesiam delatum est.

§. XCVII.

*Insidiæ Henrico IV. Galliarum Regi
struæ.*

Thuan. Hist.
l. 123.
Daniel hist.
de France
l. 10. p. 258.

Quantumvis in Francia Foederatorum Societas penitus dissipata esset, nihilominus præpostera fidem tuendi media, ad quæ hoc ipsum foedus animum præbebat, adhucdum in quorundam animis vigere videbantur; non enim aula deerant Procerum nonnulli, qui de Rege suo parum contenti ad suscitandam in Regno seditionem sat proclives erant; insuper cum certa de Henrico Ecclesiæ, ac summo Pontifici plene reconciliato fama nondum ad vicinas regiones pervasisset, ad reddendam tranquill-

Sæcul. XVI.
A.C.1599.

quillitatem, nec non ad conservandam
in Regno fidem Orthodoxam omnino
necessarium fore arbitrabantur nonnul-
li, ut Henricus, quem hæreticis pa-
trocinaturum, atque Ecclesiam atroci-
ter divexaturum sibi præfagiebant, e
medio tolleretur: refert equidem Thua-
nus, quod detestandum ejusmodi confi-
lium Malavicino Pontificio apud Austriæ
Archiducem Oratori infederit, cum au-
tem Thuanus aliunde proscriptus, ac su-
spectæ fidei Author sit, nec hoc facinus
ullius scriptoris testimonio comproba-
tum reddat, jure merito ejus relatio-
nem ad cetera malevoli hujus ingenii
commenta, accalumnias reiicimus: id
tamen exploratum habetur, quod jam
ante aliquot annos Carolus Ridicovius,
qui nomine a Matre sua mutuato sese
postea Avenarium dicebat, viginti octo
circiter annos natus, ac Gandavi mo-
nasticam vitam sub regula sancti Do-
minici professus Henrico Regi vitam
eripere statuerit, suumque propositum
Corneliæ Matri suæ manifestarit. Hæc
conscientiæ stimulis agitata rem Patri
Hodumæ Jesuitæ aperiebat, ille vero
Juvenem, qui tantum facinus auderet,
conspiciendi desiderio incitatus, cum
statura pusillum esse cerneret, nil aliud
respondisse fertur, quam robustiore ho-
mine opus esse. Interea Ridicovius,

K k 4

cum

Sæcul. XVI.
A.C. 1599.

cum Regem Ecclesiæ, ac summo Pontifici reconciliatum intellexisset, potentia ductus, Gandavum, inde vero Bruxellas reversus est, ubi tamen a Julio viro militari stimulatus denuo Gallias proficiscitur, lixæ habitum indutus, perinde ac si a Nicolao Basta Antverpiensi Præfecto ad Regem missus fuisset, ut de Bapalma urbe Gallis reddenda spem faceret. Sub idem tempus Petrus Argerius ejusdem familiae alumnus concepto Regis interficiendi proposito Samarobrigam Ambianorum venit, quo etiam adventans Ridicovius Vincentio regio urbis Prætori narrabat, quod Ridicovius (se enim Avenarium nominabat) ad interficiendum Regem ab Hispanis quidem sollicitatus fuerit, ille tamen rem exequi detrectavit, de cetero autem Petrus Argerius, cujus formam exacte describebat, in Regis perniciem conjuravit, se vero tantum hoc, quod narrasset, ex ipsius Ridicovii utpote intimi sui amici ore percepisse agebat. Id cum Prætor ad Regem, qui tum Moncelli agebat, detulisset, quidam Italus Argerio, prout ipsum ementitus Avenarius delineabat, haud absimilis capiebatur, eo quod a Nicolao Basta se eo fine missum diceret, ut de Ardea urbe tradenda Regi spem faceret: inde ergo magis firmata conjuratio

jurationis suspicione Avenarius, sub ^{Sæcul. XVI.}
 quo nomine adhuc Ridicovius latebat, A.C. 1590.
 primo in libera custodia ad beati Marti-
 ni coenobium, postea unacum Viardot-
 to in Episcopi foro per viginti menses
 detinebatur, inde vero corrupto carce-
 ris ostiario die vigesima quarta Augusti
 anno millesimo quingentesimo nonage-
 simo octavo fuga elapsus est, priusquam
 sententia fuisset pronuntiata, vi cujus
 liber quidem dimissus, regno tamen
 excedere jubebatur, indicta etiam per-
 duellionis poena, si denuo redire atten-
 taret: attamen hoc anno ad oppidum
 sancti Dionysii reversus, cum contra
 Regis edictum Franciam intrasset, ac
 aliunde ex indiciis, nec non Petri Mo-
 relli Lingonensis Parochi testimonio de
 Rege interficiendo consilia agitasse con-
 vinceretur, membris confractis rotæ
 imponebatur, quod etiam supplicium
 subire cogebatur Argerius: Viardottus
 vero, qui carcere effracto cum eo auf-
 fugerat, omnibus bonis suis exutus in
 exilium detrusus est. Sub idem tem-
 pus alius quidam nomine Nicolaus An-
 glus, qui quondam in oppido Sancti
 Michaelis, quod ad Tullensem Diæce-
 sin pertinet, Cappucinis Fratibus, quos
 laicos vocant, adscriptus erat, relicto
 Ordinis sui habitu a quodam Mediola-
 nensi ejusdem instituti Alumno prode-
 batur,

Sæcul. XVI.

A. C. 1599.

batur, quod & ipse Regis vitæ infidi-
 retur, quapropter cum culinæ famulum
 simulans in Regis aulam sese infinuaret
 atque interrogatus, cur e suo Mona-
 sterio auffugisset, frivolam duntaxat
 causam obtenderet, variis agitatae con-
 spirationis indiciis, testibusque convic-
 ctus rotæ supplicio affectus est. Cete-
 rum dolendum sane, quod viros inter
 ecclesiasticos nonnulli fuerint reperti
 qui sub falso Religionis obtentu contra
 divinæ legis præcepta Principum sue-
 rum vitæ infidiari non erubuerint: por-
 ro hoc ipsum Hugonottæ in Francia
 Catholicis acerbe exprobrabant, nec
 insolitum: hæretici enim omnes occa-
 sione data ex aliorum, paucorumque
 culpa propriam nequitiam honestare
 semper intenti sunt, cum tamen ipsimet
 crebris exemplis sæpius testati sint,
 quod ipsa eorum secta, illiusque genius
 nil nisi seditiones contra legitimos ipso-
 rum Principes, nec non cædes illorum,
 qui eorum erroribus obfistebant, inspi-
 rarit; hoc enim æstro incitati Hugono-
 tæ aperta violentia Regi suo coronam,
 libertatem, vitamque eripere moliebantur:
 insuper ut rebellionem suam, &
 enormissima quævis scelera, inhumana-
 namque suam sævitiam honestarent, Re-
 ligionis obtentu utebantur, ac spurio
 hoc Zelo suffulti Franciscum Guisæ Du-
 cem

cem a Poltroto occidi jufferunt, & præ-
 ter plurima alia ejusmodi crimina Am-
 bosianam conjurationem conflarunt, in
 hoc vel maxime culpandi, quod de
 ejusmodi flagitiis palam, ac continuo
 gloriantur, omnique tempore, & occa-
 sione ad ejusmodi scelera perpetranda
 parati inveniuntur, quoties ad Sectæ
 suæ conservationem detestanda ejusmo-
 di media ipsis opportuna videntur, ex
 adverso autem Catholici omnes dictan-
 te Religionis sanctitate horrendos hosce
 ausus semper, omnique tempore etiam
 in illis detestantur, qui fervente primi
 furoris impetu ad ejusmodi consilia ad-
 ulterino Zelo sese abripi permisere.

§. XCVIII.

*Ordo Fratrum Discalceatorum Re-
 demptionis Captivorum.*

Jam equidem anno Christi millesimo
 centesimo nonagesimo octavo Inno-
 centius III. summus Pontifex Fratribus
 Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis
 Captivorum Regulam primitivam, ip-
 sumque Ordinem edito bino diplomate
 confirmabat: postquam vero temporum
 injuria, ac prævalente humana imbe-
 cillitate hi Religiosi a primo hujus insti-
 tuti fervore desciverant, nec non Re-
 gulam quoad plura capita immutari,
 atque a Clemente IV. anno salutis no-
 stræ

Sæcul. XVI.
 A.C. 1599.

Cias. tom. 4.
 pag. 266.
 Philipp. a
 SS. Trinit.
 Theol. Car-
 mel. Bullar.
 tom. 1. § 3.
 Constit. 1.
 § 65.
 Spond. hoc
 ann. n. 11.